

5. POSTNA NEDELJA

Prvo berilo: *V novi zavezi se Bog grehov ne spominja več*
Jer 31,31-34

Berilo iz knjige preroka Jeremija.

**»Glej, pridejo dnevi,« govori Gospod,
»ko bom z Izraelovo hišo in Judovo hišo sklenil novo zavezo.**

Ne zaveze, kakršno sem sklenil z njihovimi očeti tistega dne,

ko sem jih prijel za roko, da bi jih izpeljal iz egiptovske dežele;

to zavezo z menoj so prelomili, čeprav sem bil njihov gospodar,«

govori Gospod.

»To je marveč zaveza,

ki jo bom sklenil z Izraelovo hišo po tistih dneh,«

govori Gospod:

»Svojo postavo bom dal v njihovo notranjost in v njih srce jo bom zapisal.

Jaz bom njihov Bog in oni bodo moje ljudstvo.

Ne bodo več učili vsak svojega rojaka, vsak svojega brata in rekli:

»Spoznajte Gospoda!«, ker me bodo poznali vsi, od najmanjšega do največjega med njimi,« govori Gospod.

»Kajti njihovo krivdo bom odpústil in njihovega greha se ne bom več spominjal.«

Poslušali smo Božjo besedo.

Spev z odpevom
Ps 51,3-4.12-15(R 12a)

Odpev: Čisto srce, o Bog, mi ustvari.

Usmili se me, Bog, po svoji milosrčnosti,
v svojem obilnem usmiljenju izbriši moje pregrehe!
Popolnoma me operi moje krivde,
mojega greha me očisti! *Odpev.*

Čisto srce, o Bog, mi ustvari,
duha stanovitosti v meni obnôvi.
Ne zavrzi me izpred svojega obličja,
svojega Svetega Duha mi ne odvzemi. *Odpev.*

Vrni mi veselje nad svojim odrešenjem,
duha velikodušnosti v meni utrdi.
Uporne bom učil tvojih potov,
grešniki se bodo vrnil k tebi. *Odpev.*

*Drugo berilo: Jezus se uči pokorščine in postane začetnik večnega zveličanja
Heb 5,7-9*

Berilo iz pisma Hebrejcem.

**Bratje in sestre,
Kristus je v dneh svojega življenja na zemlji
daroval molitve in prošnje z močnim vpitjem in
solzami njemu,
ki bi ga mogel rešiti iz smrti,
in bil je uslišan zaradi bogovdanosti.
Čeprav je bil Sin, se je iz tega, kar je pretrpel, naučil
poslušnosti,
dosegel popolnost in postal vsem, ki so mu poslušni,
počelo večnega odrešenja.**

Božja beseda.

Vrstica pred evangelijem *Jn 12,26*

Če kdo hoče meni služiti, naj hodi za menoj, govori Gospod,
in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik.

Evangelij: *Če seme umre, obrodi obilen sad*
Jn 12,20-33

‡ Iz svetega evangelija po Janezu.

Tisti čas je bilo med tistimi,
ki so na praznik prišli počastit Boga, tudi nekaj Grkov.
Ti so stopili k Filipu, ki je bil iz Betsájde v Galileji, in ga
prosili:

»Gospod, radi bi videli Jezusa.«

Filip je šel in to povedal Andreju.

Andrej in Filip pa sta stopila k Jezusu in mu to
povedala.

Jezus jima je odgovóril:

»Prišla je ura, da se Sin človekov povelíča.

Resnično, resnično, povem vam:

Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane
sámo;

če pa umre, obrodi obilo sadu.

Kdor ljubi svoje življenje, ga bo izgúbil;

kdor pa sovraži svoje življenje na tem svetu,
ga bo ohranil za večno življenje.

Če kdo hoče meni služiti, naj hodi za menoj,
in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik.

Če kdo meni služi, ga bo počástil Oče.

Zdaj je moja duša vznemirjena.

In kaj naj rečem?

Oče, reši me iz te ure?

Zavoljo tega sem vendar prišel v to uro.

Oče, povelíčaj svoje ime!«

Tedaj je prišel glas iz nebes:

»Poveličal sem ga in ga bom spet poveličal.«

Množica, ki je stala zraven in to slišala, je govorila:

»Zagrmelo je.«

Drugi pa so govorili:

»Angel mu je govóril.«

Jezus je odgovóril in rekel:

»Ta glas ni nastal zaradi mene, ampak zaradi vas.

Zdaj je sodba nad tem svetom,

zdaj bo vladar tega sveta izgnan,

in ko bom povzdignjen z zemlje, bom vse pritegnil k sebi.«

To pa je rekel, da je označil, kakšne smrti bo umrl.

To je Kristusov evangelij.